

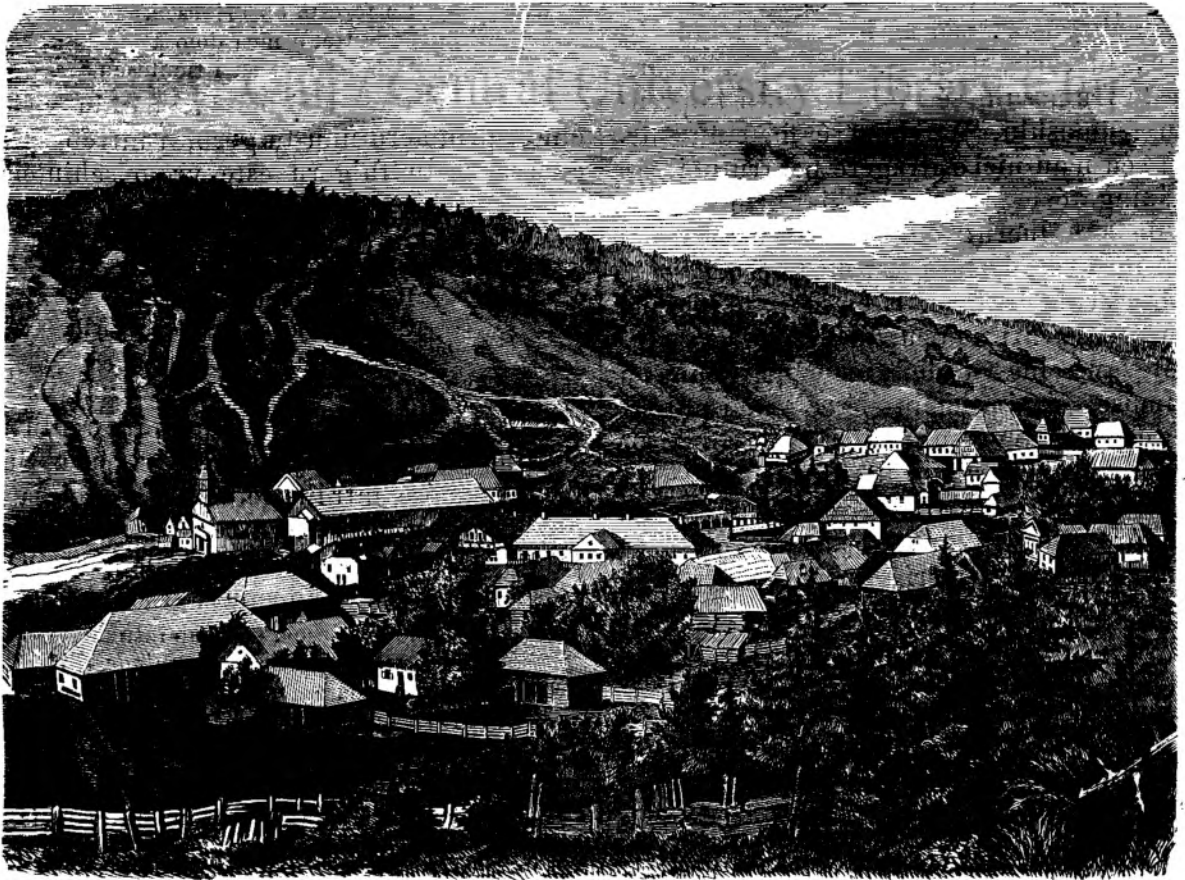
Pesta 18|30 juliu.

Nr. 29.

Anulu VII, - 1871.

Va esi in fie-care dominica. | Redact. : strad'a palariei nr. 7.

Pretulu pe anu 10 fl, pentru Roman'a 2 galbeni.

Borsecu in Transilvani'a.

„Poesía si Prosa“,

de *Justinu Popfiu*, — *Oradea-mare*, 1870.

Cartea dlui Popfiu, la care ni permitemu a face aici câte-va reflexiuni, se imparte in dóue: partea antâia cuprinde poesii, partea a dóu'a prosa, si anume unu discursu despre literatur'a romana, insocitu de nesce note de multu interesu pentru cine vré sê aiba óre-care idea de starea literaturii nóstre; unu feliu de inventariu, déca le potemu numí astfelu.

Sê incepemu cu partea antâia, adeca cu poesii, din cari cele mai multe sunt nationale.

Candu vré cine-va sê ni vorbésca despre vre-unu obiectu, séu despre sórtea sa ori acelu pentru cari se intereséza, déca vorbirea sa va fi conforma cu adeverulu si bine simtîta, ne atrage luarea a minte si descépta in noi simpatia. Déca vré a ne impartesi cugetarea si simtiemintele sale cantandu, se întielege, va face a supra-ne o impresiune mai viua si ne va miscá mai multu; inse sub conditiunea de a cantá bine. La din contra, in locu de a-si ajunge scopulu si a ne interesá, produce unu efectu contrariu; ne disgusta, séu ne face sê ridemu. In generalu, lucrurile de arte, adeca alu caroru scopu este frumosulu, séu folositoriulu impreunatu cu frumosulu,¹⁾ trebue sê fia eminente. Altfeliu séu n'au nici o atragere pentru noi, séu sunt respingátorie si ridicule chiar prin pretensiunea de a fi lucruri de arte. Asemenea nici poetului nu-i este iertatu a fi mediocru.²⁾

E bine, sunt óre insusirile esentiale poesiei in versurile de cari ne ocupâmu?

Póte avé cine-va ideile cele mai bune si mai frumóse, si simtiemintele cele mai nobile. Inse a le esprimá in versuri necorecte, prin vorbe si expresiuni nenimerite, a le diformá prin esageratiuni si prin o inchipuire reu condusa, nu insémna óre a le parodiá? Ni pare fórte reu, câ suntemu siliti a descoperi asemene scaderi in cartea de care ne ocupâmu. Ne marginimu a aduce inainte numai câte-va esemple.

In „Unu suspinu la anulu nou 1863“, poetulu díce intre altele:

„Satele natiunii, tóte ruinate,
Mandrele-i campie, tóte *despicate*.“

Póte autorulu întielege: despoiate de spice; dar a despica campiele?!

¹⁾ Omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci.
Horat. de art. poet. v. 343.

²⁾ ... Mediocribus esse poetis

Non homines, non di, non concessere columnae.

Ibid. v. 373.

„Stranepót'a d'Erculi, si de semidioi,
Devenit'a sclav'a *pariiloru* sei.

Principii ei falnici, cari odinóra
Prescrieau *statute* atátoru popóre,
Sub dusmane fere câtu timpu au gemutu!
Sarutandu si man'a care i-a batutu.

Fara indoiéla poetulu vré sê descepte simpatia si admiratiune pentru cei ce canta, dar „pentru principi *falnici* cari gemu in fere, *si saruta man'a care i-bate?*!“

In „Od'a“ catra mitropolitulu Alesandru Sterca Siulutiu, aflâmu intre altele.

„De tine mi-suna cantulu oh Siulutiu generóse,
Ce te-ai ivitu pe ceriuri ca splendidu meteoru.

Inchipuéscasi cine-va pe betranulu Siulutiu ivindu-se pe ceriu ca unu meteoru! Suntemu siguri, câ autorulu n'a întielesu acést'a; dar din versulu citatu nu ese altu ce-va.

Si mai la vale, totu in aceea-si piesa:

„Celu care ti-sierfisesi *virtutea 'n tineretie*
Spre glori'a romanimii si a lui Domnedicu.“ (? !)

In pies'a „Intr'o nópte viforósa“, poetulu ni spune, câ privesce nóptea pe viforu la tiér'a sa!

„Este-o nópte viforósa;
La ferésta eu privescu,
Si la tiér'a mea doioasa
Ochii-mi ageru i tientescu.“

Totu in aceea-si piesa, poetulu vede lucindu prin aeru unu fulgeru, si intréba déca nu cumva acelu fulgeru este vre-o schinteia dîn glori'a vechia a gintii sale?

„Si 'n acésta 'ntunecime,
Ce te 'nsuffla cu fiori,
Peste ceriu cu repedime
Sbóra-unu fulgeru trecatoriu.

„Oro *nu-e elu vre-o schinteia*
Din stravechia glori'a tu?“

Suntemu detori a spune atátu reulu, câtu si bunulu ce aflâmu in aceste versuri. Sunt si parti frumóse intrinsele. Asié, o piesa care, dupa parerea nóstra, va remané, este cea intitulata „La mórtea lui Georgiu Sîncai“; mai alesu strofele de la inceputu si sfersîtu.

„Sórele santiesce, sér'a si-intinde
Peste *valicele* umbrele *dorminde*, (?)
Pe-o straina cale, unde 'n érb'a verde
Urm'a omenésca repede se perde,
Sîncai seraculu trece slabu si frantu,
Par' câ vré sê-si caute loculu de mormentu.

Aur'a ce sioptesce peste munti, campie,
Dulce i desmérda barb'a argintia,
Sórele 'nainte pana sê apuna,
Mai odata tóte radiiele-si aduna,
Si 'nceingédu cu ele capu-i majestosu
I tramite inca unu adio *gelosu* (?)

Merge in linisce, merge in tacere,
Pana 'nvinsu de chinuri, cade far' potere;

Nime 'n lume, numai nóptea lu-gelesce,
Si cu velu-i negru blandu lu-invelesce;
Mai apoi cu 'ncetulu capu-si redicandu,
In tacerea noptii striga suspinandu.“ etc.

Si pe urma:

„E linisce *muta* (?)... *totulu dormitéza*,
Pintre nori de *cétia* (?) lun'a naintéza,
Stelele impregiuru-i ca mii de lumine
Respandescu a sale radie blande, *line*, etc.

Martirulu ¹⁾ natiunii, Sîncai 'n suspine
Curma-a sa viétia, necantatu de nime, (?)
Dar unde repausa trupulu lui recitu,
E si fi-va 'n secle nedescoperitu.“

Amu dorí numai a nu intimpiná cuvinte
puse fara trebuintia, ca *muta* dupa *linisce*, *totulu*
dormitéza, s. a. Asemenea amu dorí a nu vedé
amestecate intre idei serióse superstitiuni popo-
rale, despre caderea steleloru, de exemplu, la
mórtea unui omu.

Bine reusíte aru mai fi si alte câte-va, cu
alegere anumite strofe din ele. De exemplu, „Co-
pil'a frumósa“, „La unu preotu tineru“; inse
chiar si in aceste trebuie sê intelnimu termini,
impreunâri de cuvinte, asemenâri, cari strica
efectulu.

Cu privire la cele religióse: „Od'a catra
Dieime“, „Imnulu la Précurat'a“, s. a. ar fi
bine, credemu, ca scrítoriuulu, chiar candu e
preotu, sê se ferésca de pré multa teología. O
ratecire, fórte funesta, care trage dupa sine cele
mai grele urmâri, este confundarea religiunii
cu dogmele teologice, remase din evulu mediu.
Ar fi de doritu a ne indreptá, in acésta privin-
tia, mai multu dupa sciinti'a si cugetatorii cei
mari moderni, decâtu dupa dogmatismulu tre-
cutulu. Acést'a o dîcemu mai multu in gene-
ralu, decâtu cu reportu la cartea ce avemu
inainte.

Autorulu acestoru poesíi credemu câ insu-
si nu tiene asié de multu la ele. Cele mai multe
din ele, póte mai tardíu nu le-ar fi publicatu,
celu pucinu in limb'a in care sunt scrise.

Sê trecemu la partea a dóu'a. Mai intere-
santu in acésta carte este *discursulu despre lite-
ratur'a romana*, impreuna cu notele ce-lu inso-
cescu. Ní pare reu inse a vedé in acestu discursu
pré multa esagerare.

Incátu pentru consideratiunile si scopulu
ce avù in vedere autorulu la facerea acestui
discursu, n'avemu ce dîce nimicu in contra.
Trebuintí'a de a desceptá si a latî interesulu
pentru literatur'a romana in publiculu nostru,
in secsulu frumosu; trebuintí'a de a inlesní ju-

nimei scolarie calea de a se ocupá cu scrierile
nationale si a le studiá; trebuintí'a de a ne pune
in comunicatiune cu ideile barbatiloru nostri
de mai inainte (incátu adeca sunt bune), adeca
cu traditiunea nationala scrisa, pentru a o con-
tinuá; trebuintí'a de a avé pentru acestu scopu
o istoria, unu manualu istoricu celu pucinu alu
scrieriloru nóstre literarie de pana acum: la
tóte aceste nu potemu decâtu a aplaudá si a fi
recunoscatori autorulu pentru meritulu de a fi
chiamatu luarea a minte a supra lucrulu.

Asemenea trebuie sê recunóscemu elegan-
ti'a prosei, si frumosulu talentu oratoricu alu
autorulu, care ni promite productiuni de mare
importantia, déca unu asemenea talentu va fi
bine condusu de dinsulu.

Si trebuie sê respectámu mai pe susu de
tóte patriotismulu si zelulu natiunалу ce respira
din cuvintele autorulu.

Ce nu potemu impartasí inse sunt aprecí-
rile sale a supra literaturai romane.

— Cum stámu óre noi cu sciintiele? cum
stámu cu literatur'a nationala? — intréba
dinsulu.

Si ca respunsu la acést'a intrebare, ni dîce,
intre altele: „câ ide'a a ajunsu la triumfu, câ
se incaldíra tóte animele, si se luminara tóte
mintile romane (!) de radiele nóue ale sórelui“
... adeca a literaturai romane.

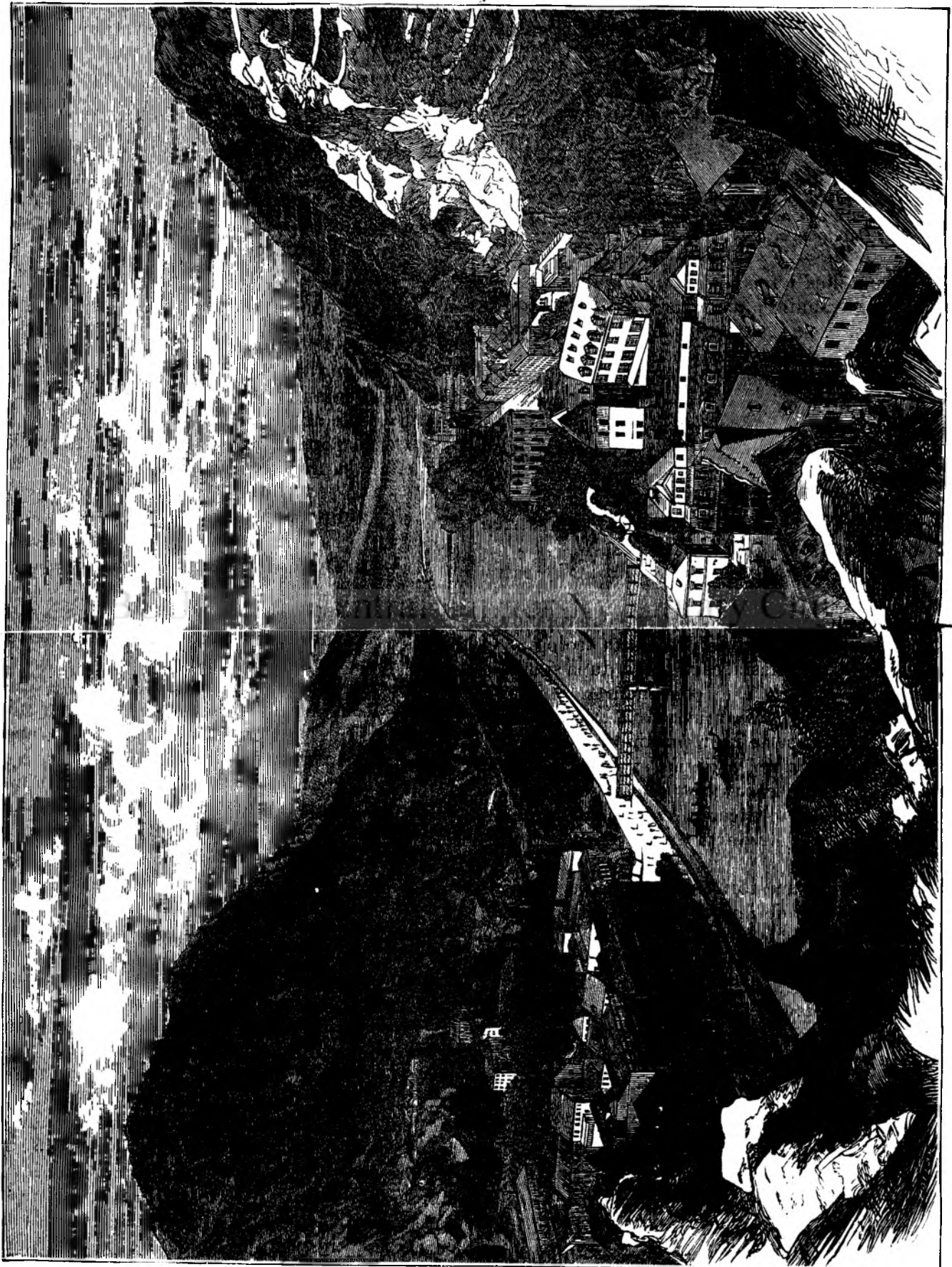
Si intr'altu locu: „Da, — continuá din-
sulu, — Romanulu potinte, gloriosu odinióra in
campulu lupteloru, trebuiá sê devina acum po-
tinte, mare in literatura!“

Si dupa ce trece in revista pe ómenii din tre-
cutu, cari ne-au lasatu câte ce-va scrisu in lim-
b'a nationala, câte o cugetare, câte unu epi-
sodu din istori'a nóstra, séu celu pucinu câte o
suvénire, autorulu disertatinnii adauge:

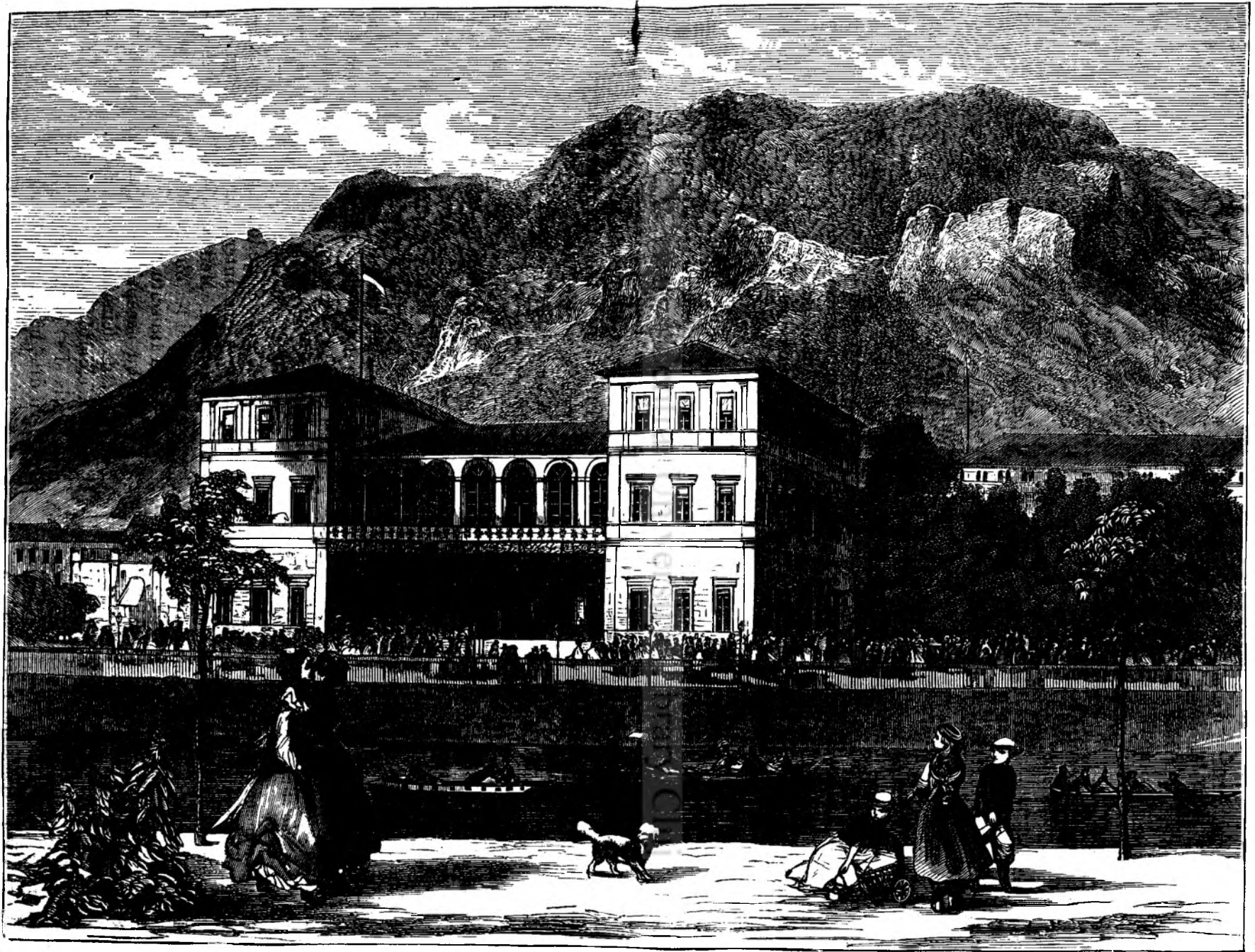
„Apunendu ei s'au ivitu altii, cari apu-
candu stindariulu cadíutu din manele loru l'au
portatu inainte cú gloria, si l'au condusu la
triumfu. Si acum ve pregatiti Dloru! a vedé
unu lucru mai maretiu. Arberere literaturai
nóstre se intinde din ce in ce, ramurile-i se in-
grosia si se redica superbu catra ceriu.“

Din asemenea cuvinte si-ar inchipuí cine-
va, câ literatur'a nóstra este un'a din cele mai
escelente ale Europei. Cum póte trece omulu
peste adeveru, chiar si din buna credintia, si
din pré multu zelu? Se dîce, câ amorulu ié ve-
derea. Intrebuintiarea acestui proverbíu ni se
pare nimerita aici, fara a trece peste bun'a cu-
venintia si respectulu ce detorimu autorulu.
Cine n'ar fi convinsu de bunavointí'a sa, ar
crede câ vré sê rida de noi.

¹⁾ In originalu sta: marturulu.

Scald'a de la Em's

Scald'a de la Ems.

Dupa ce ajunge la timpulu de facia, din-sulu resuma:

„Din cele însirate pana aci, de si numai pe scurtu, ... v'ati potutu convinge Dloru! câ avemu si noi o literatura, si inca ce literatura! Insemnata prin anticitatea sa, remarcabila prin estensiunea sa, si démna de consideratu prin prestanti'a sa!

„Ce ni lipsese dar?

„Unu panteonu.“

Fara indoiéla, ni sunt pretióse scrierile remase din trecutu; cu atâtu mai pretióse, cu câtu suntemu mai seraci. Avemu totu respectulu pentru ómenii nostri cari au lucratu câte ce-va, si cari au binemeritatu pentru literatura, pentru scóle, pentru cultur'a natiunala. Dar ca sê potemu trage totu folosulu din ceea ce au facutu ei, ni se pare câ n'ar trebui sê ne amagimu unii pe altii, ci sê apretiuimu ceea ce avemu dupa adeverat'a sa valóre. Amagirea este cu atâta mai periculósa, cu câtu e fara voia, si cu câtu vine de la aceia pe cari i sti-mâmu.

M. Strajanu.

Dorerea mea.

Constant'a indoiéla amaru me chinuesce,
De minte me despóia, me face-a nebuni....
I-am spusu, câ voi fi rece; nimicu nu me privesce,
Sê faca ori ce-i place. „La mine nu gandí!“

Sub firm'a mea vointia ast' anima calcata
Nici nu se mai cutéza sê bata pentru ea;
Si-a derimatu amorulu, si-a sa credintia tóta,
Si unic'a sperantia: fericite d'a custá.

Câ-ci i-am impusu sentinti'a: câ ea-i necredintiósa,
Câ a tradatu amorulu, ce-lu simtiu eu pentru ea:
Amorulu fara margini, simtirea credintiósa,
Ce nu se póte stinge nici dupa mórtea mea!

Si diu'a sum constante. Câ-ci trecu pe langa-amanta,
C'a p'anga o straina, sum rece eu de totu;
Ma chiar si 'n convorbire alu meu sufletu s'avanta
La stranie sujete si rece me comportu.

Ah, dara nóptea cruda, candu totulu dormitéza,
Si candu vointi'a-mi firma incéta d'a domni:
Eliberatulu sufletu de locu restabiléza
Altariulu si icon'a, ce dîcu a nu iubí.

Si anim'a-mi sermana, de voluptate plina
Anóta 'n fericire, se simte 'n paradisu;
Ér dulcea ei icona dup'o dogéna lina,
Desmérda, 'mbraciséza pe celu ce i-a abdisu.

Si blanda ea-i suride si fruntea-i netediesce,
Alunga-a lui dorere, ce 'n peptu-i s'a 'neuibatu,
Si de amorulu dinsei, credinti'a-i amintesce,
Si 'n semnu de afidare i dá unu sarutatu! ...

Dar anim'a tresare ... amaru se svêrgolesce ...

Altariulu si icon'a de-odata trecu, disparu ...

Fatal'a mea vointia, crudela le gonesce ...

Si me desceptu cu ochii incinsi in plansu amaru.

Iosifu Luncanu.

Palatu si coliba.

— Novela. —

(Urmare.)

Acest'a a fostu unu plansu de bucuría, unu plansu de sperantia, — lacrimile cari le versá acuma, erau mai mari si mai limpedi. — Câtu de miraculosu a compusu creatoriulu anim'a si ochii omului! Anim'a simtiesce, si ochii esprima acestu simtimentu. Déca anim'a are bucuría séu dorere, ochii spunu, ei lacriméza.

Din plansulu acest'a l'a desceptatu unu domnu venerabilu, — mediculu.

Dupa unu morbu de langóre, ce a duratu câte-va díle, Iacobu si-a venit in ori.

S'a scolatu din patu si a parasitu chili'a.

In tóta diu'a facea preamblare in gradin'a cea frumósa a castelului.

A opt'a dí, dupa ce s'a scolatu din morbu, întrebà pe medicu:

— Candu m'a cercetatu contés'a Alice?
Mi-a promis, câ dupa ce voi fi sanetosu la o septemana ...

— Fíi liniscitu, domnulu meu, câ de siguru te va cercetá, e unu sufletu nobilu.... Numai ascépta ca sê-ti recapeti poterile fisice, sê ti-se aline dorerile interne, nu cumva convenirea éra sê le esciteze. Peste câte-va díle te va poté cercetá....

— Multiamu, domnule medicu, — respunse Iacobu stringéndu man'a medicului, — sum sanetosu, cu internulu deja impacatu.... me poté cercetá. Mediculu i-a simtítu tremurarea manei, si i-a observatu debilitatea.

— Fíi liniscitu, te va cercetá....

Iacobu asceptà cu nerabdare cercetarea promisa, de demanétia pana sér'a. Acést'a érá sê fia decidiatória preste viéti'a lui. Se scolá cu sperantia si se culcá amagitu. Asié a trecutu câte-va díle, câte-va septemani.

Érá deja tómnna tardía. Iacobu si-totu continuá preamblárilor in gradina; totu sperá.... si totu asceptá.

Frundiele arborilor erau galbene si la cea mai mica leganare a ventului cadeau. Straturile de flori erau arse de bruma, pagiscea rosia. Pe catu-su de frumoase dilele de toamna, pe atatu sunt de melancolice-triste; te facu atentu, ca tote in lume, in natura si in vieti'a omului, sunt trecatorie!

Florile in colori diferite cresc frumosu, inflorescu; natur'a mam'a loru nutritoria se bucura de ele, in bucuria sa le uda cu lacrimi, cu roua; cu bratiulu zefirului le stringe la peptulu recriminatoriu si cu radi'a sorelui le saruta! Acesta o repetiesce din di in nopte si din nopte in di... Cu iubire profunda catra creaturile sale....

Ce desfetare.... Acesta ar trebui se fia eterna, se tiena infinitu!... Dar mam'a cea iubitoria se face crudela, si intr'o nopte senina cu o sarutare rece li suga vieti'a; — ingalbenescu, se vestediescu.... Radi'a sorelui recesce si nu le pote revoca la vieti'a. Ce jocu tristu alu naturei!

Asie e si sortea omului.

I se dau sperantie, ilusiuni, visuri aurie, si omulu imbetatu de aceste, viseza de fericire, si candu cugeta ca a aflat'o, candu e pe pragulu raiului, sortea lu-opresce in cale, si cu man'a-i rece lu-impinge inderetru de unde a pornitu — in leganulu doreriloru... — Visurile sboru, ilusiunile disparu.

Suntemu jocu in man'a sortii.

Asie cugeta Iacobu privindu la florile vestede si privindu cum pica frundiele de pe arbori. Din meditatiune l'a desceptatu pasii usiori, cari din directiunea castelului se apropiau catra elu. Candu si-a redicatu ochii in susu, statea inaintea lui contes'a Alice.

— Ce meditezi, dle Iacobu — i dse contes'a, cu unu tonu dulce.

— Meditezu, gratiosa contesa, despre capritiele sortii.

— Nu cugeta, domn'a ta, — lu-intrerupse contes'a, — ca noi suntemu jocu in man'a sortii, ca ea ne domnesce. Acest'a e numai cu lasii. Caracterulu tare, voi'a devotata nici candu nu se pleca sortii!

— Dar se lasamu aceste...

— Credu ca dta scii deja totu ce s'a intemplat cu dta.

— Da contesa. Si-ti multiamescu pentru fapt'a umana, ca m'ai scapatu....

— Multiamesce candu te-oiu scapa de totu, — lu-intrerupse era contes'a.

— Cum, si nu sum aici in siguritate?

Contes'a nu i-a respunsu nimicu, s'a ui-

tatu lungu la elu, si studiá, ca ce impresiune a facutu vorbele sale, apoi dse:

— Ca se ffi in siguritate, domnulu meu, trebuie se caletoresci de aici si inca departe. Fratele meu celu mai micu are de facutu pentru esperintia o caletoria in Elveti'a si Franci'a. Tatalu-meu s'a si invoitu ca dta se-lu petreci in caletori'a acesta, si inca catu de curundu; inca mane aveti se plecati.

— Si pentru-ce — — — ? nu te intielegu, contesa.

— Mai tardu me vei intielege.

— Dta trebuie se-ti recapeti sanetatea fisica si liniscea animei, si pentru aceea trebuie se caletoresci, se uiti — —

— Ce se uitu — pe cine? — intrebá Iacobu curiosu.

— Pe Laur'a.

— Pe Laur'a nu o potu uitá, contesa, numai in mormintu; ea me iubescu — respunse Iacobu in tonu linu si amesuratu cuvinteloru dse.

— Si dta credi?... Dta nu scii, ca dnulu Lidmany cu voi'a ei, in contielegere te-a persecutatu. Dta ratecesci?

— Ah, nu se pote, contesa! Nu. — Respunse Iacobu si-si puse man'a pe anima, se pipaesca, ca aprobéza-i cuvintele dse?

— Am dovedi, dle Iacobu, ca ce am dsu e dreptu.

— Si eu contesa, — i respunse Iacobu resolutu.

— Ce?...

— Juramentulu Laurei....

— Ea a mintitu.

Iacobu tacu, nu reflecta nimicu, nici nu intrebá de dovedile contesei. Asie pe neasceptatu a fostu discursulu acest'a, de i-a turburatu cugetele, nu sciea ce simtiesce, ce se dica.

Contes'a lu-privia afundu. — — Lu-compatimiá!...

— Ca me interesezu de dta si de vfitoriulu dtale, poti vedé dle Iacobu. Odata te-am scapatu din periclu si acu voiescu se-ti asigu-rezu vfitoriulu. Promite-mi ca vei caletori? — Lu-rogá contes'a.

Iacobu statea inlemnitu, cu capulu aplecatu, cu ochii tintiti la pamentu....

— Voiu caletori, contesa, — dse intr'unu tardu.

(Va urmá.)

Alesandru Onaciu.

O d u l u.

— O esperintia psihologica. —

Atâtu anim'a, câtu si spiritulu omenescu sunt capabile de a primî si a încercá impresiunile si simtiemintele cele mai varie. Ele se impartu dupa organele prin cari si-manifesta esistinti'a lor, in sensuale si spirituale. Amoru sensualu si amoru idealu, — poeticu, ura, despretiu, jelsosia, invidia, resbunare, binefacere, dorere, bucuria, frica si inca câte-va sunt simtiemintele cele mai bine cunoscute, de-óre-ce sunt mai multu practicate de omulu singularu in societatea in care traesce. Afara de aceste mai sunt inca si altele pe cari séu câ le încercâmu fôrte raru séu nici odata, séu câ le simtîmu fôrte desu, astu-feliu încâtu nu le observâmu si nici nu le analisâmu séu câ ele sunt a'âtu de fine si subtile, încâtu le pierdemu cu totul din cunoscintia.

Precum pictur'a si music'a pe langa colorile si tonurile principale si fundamentale, mai posede inca si nuantie si intretonuri, astfeliu si anim'a nôstra pe langa simtiemintele principale mai încerca si nisce nuantie de simtiementu, déca mi-este permisu a intrebuintiá unu astfeliu de tropu, pentru definitiunea a celor simtieminte, pe cari nu le potemu inregistrá in numerulu celor principale.

Una din cele mai importante nuantie simtiementale este: odulu, care jóca in diregerea antipatiilor si a simpatieloru nôstre unu rolu fôrte insemnatu, elu influintiéza a supra nostru si ne regnéza cu o fortia ne asemenatu mai mare decâtu chiaru amorulu si ur'a, pentru câ elu esiste deja inaintea acestora in interiorulu nostru.

Numirea de odu este dedusa de la cuvintulu grecescu odoo, care insemnéza a initiá, a indrumá, si nu se potea alege unu nume mai bine nimeritu decâtu acest'a, de órc-ce simtiementulu despre care vorbimu este acela ce dá prim'a directiune, mai totu-de-una decizatoriá, antipatiei séu simpatiei nôstre.

A voi cineva sé defineze acésta nuantia sentimentalá si mai de aprópe cu cuvinte, nu ar fi alta decâtu a se pierde in insirarea de frase nimicu dicatôrie. Mai bine si mai siguru vomu ajunge la cunoscinti'a ei, déca o vomu ilustrá cu câte-va csemple din vieti'a practica, unde se manifesta acestu simtiementu, fara ca noi sé ni potemu dá contu despre elu câ pentru ce asié si nu altcum? Este destulu déca scimu, câ elu existe si câ ne influintiéza.

Cu totul straini noi intrâmu intr'o societate de ómeni, pe cari nu i-amu vediutu nici odata, d. e. intr' unu balu séu intr'o cafenea mare. Este de ajunsu pentru noi ca sé ne aruncâmu ochii numai odata fugitivu preste persónele ce ne incungióra, pentru ca momentanu sé descoperimu in aceea societate una séu mai multu fisionomie ce ne atragu. Nu este necesariu ca aceea fisionomie sé se distinga prin frumsetie séu prin altu ce-va, precum sunt vestmintele, vócea séu manierele pe cari inca nu le potemu cunósce, de óre-ce abié amu zaritu acele fisionomie.

Totu in acea societate noi ne simtîmu respinsi de

unele persóne, fara ca sé scimu pentru ce, ne sfinu de dinsele si le incungiurâmu. Este destulu o privire repede, o simpla cautaturá de ochiu, pentru ca noi sé descoperimu indata acele persóne carora amu voi sé li fimu amici si catra cari amu poté avé incredere, deosebindu-le totu de odata de acele ce ne respingu.

De alta-data caletorimu intr'unu vagonu pe drumulu de feru séu intr'unu caru de posta, unde societatea nu póte fi numerósa ca intr'unu balu séu o cafenea. Si aicea, abié trecu câte-va mominte si noi ne-amu si pusu ochiulu pe acei pasageri cu cari amu dorí sé facemu cunoscintia si sé conversâmu pe drumu cu dinsi. Ni se póte intemplá fara ca sé fimu misantropi, câ totu caletorindu o dí intréga numai cu dóue persóne necunoscute, cu una din acele fara deosebire de secsu, sé ne amusâmu pré bine, éra cu cealalta abié sé fii schimbatu frazele de convenientia.

Sunt unii ómeni, a caroru cautatura ni este atâtu de antipatica, încâtu candu se uita la noi, fara ca sé ayemu vre-o cauza, ne inforâmu si chiar tresarimu. Éra-si la altii candu suntemu constrinsi a li da man'a, séu câ ni o dá ei, încercâmu unu simtiementu atâtu de neplacutu in verfurile degeteloru, încâtu fôrte grabnicu ne retragemu man'a din a lui.

Cu tóte aceste acelu omu póte sé fia omulu celu mai bunu pe lume.

De alta-data amu vediutu o persóna numai odata in viétia si apoi nici odata, si noi nu potemu uitá acea fisionomia, ci amu dorí sé o mai vedemu inca odata.

Si éra-si amu vediutu o fisionomia ce nu ni-a placutu in minutulu celu d'antâiu, si acésta neplacere o încercâmu, de si nu o esprimâmu, de câte ori ne intalnimu cu acea persóna.

Se póte intemplá, bunulu meu lectoru si scump'a mea lecritia, câ facéndu cunoscinti'a mea sé incerci unulu din acele simtiemente, ce ti le-am descriu mai susu, fara ca sé-ti poti dá contu despre acésta simpatia séu antipatia

Unii dícu câ acésta este instinctulu, altii dícu câ acestu simtiementu se baséza pe fisionomica, si éra-si unii câ atuncea candu încercâmu acestu simtiementu, lucréza magnetismulu animalicu si electricitatea ce este in corpulu nostru, dicéndu câ avendu cine-va magnetismu positivu si altulu celu negativu, se atragu, éra candu sunt ambele corpuri positive séu negative se respingu; éra psihologulu in fine lu-numesce odulu, si ne sfatuesce ca la tóte simpatiele si antipatiele nôstre sé ne luâmu de conductoru impresiunea odului ce o esercéza vre-o persóna inca nóua necunoscuta a supra nôstra pentru prima-óra.

Noi inca suntemu de parere, câ nu trebue ignorata acésta observatiune psihologica, dara nu trebue nici sé-i urmâmu orbesce, de óre-ce se intempla, câ o persóna ce in momintele prime nu o potemu suferi, mai tardiu sé o iubimu cu tóta forti'a animei nôstre.

Odulu ca atare nu este unu simtiementu intregu, ci — dupa cum amu dísu mai susu — numai o nuantia, câ-ci fara ca sé iubimu pe cine-va séu sé-lu urimu,

elu ne lasa sê incercâmu aici atragere colo respingere, fara ca sê ne potemu da contu despre acêsta.

Sum inse convinsu, câ nu este nici unulu din cetitorii acestoru renduri, care nu a esperiatu deja acele dîse, sêu câ nu le va observá dupa acêsta.

I. G. Baritiu.

CE E NOU?

* * * (*Comitetulu Societâtiî pentru fondu de teatru*) s'a adresatu prin comitate catra mai multi barbati de frunte spre a fondá — conformu statuteloru — unde se va poté comitete filiale. Suntemu convinsi, câ domnii rogati voru imbratisiá cu tóta caldur'a acêsta cauza, si voru formá câtu de curendu respectivele comitete filiale, ca astu-felu la adunarea de la Satu-mare sê se póta reportá despre ele.

* * * (*Dlu B. P. Hasdeu,*) ominintele nostru istoricu, a sositu la Pest'a. Acêsta caletoria a dsale este de interesu generalu pentru toti Romanii. Se scie, câ dsa lucra de mai multi ani la istori'a lui Stefanu celu Mare; acêsta lucrare a sa l'a indemnatu a vini si in capital'a Ungariei, spre a cautá in bibliotecele de pe aici documinte istorice relative la epoc'a marelui erou. Dlu Hasdeu e insocitu de onorab. sa familia.

‡ (*Serbarea intru memori'a lui Stefanu celu Mare.*) Dupa ce comitetulu centralu s'a întielesu cu comitetele filiale, a decisu definitivu câ: Comitétulu centralu intregu se va strapune la 1 aug. (19 julu) a. c. la Bucovina, spre a incepe la faci'a locului lucrârilu positive pentru realisarea serbârii. Sunt dar rogati toti acei domni, cari au primitu liste de contribuire, sê binevoiesca a le inaintá cu sumele incurse numai decâtu catra comitetu, sub adres'a cunoscuta: Vas. Bum-bacu la universitatea din Viena, — ca inca nainte de ce se va departá comitetulu din Viena, sê se póta orientá a supra midilóceloru, de cari dispune; câ-ci numai asié va poté compune unu planu realu alu serbârii. Asemenea rogâmu pe acei domni, carora nu li-a incursu nimica, a ni tramitelistele góle. Publicatiunea nominala a contribuiriloru incurse se va incepe numai decâtu. Primésca domnii respectivi de o camdata multiamit'a — in numele causei. Formalitátile trebuintóse pentru participare se voru publicá de locu ce va sosi comitetulu in Bucovina. Tienemu de detorintia a apelá cu acêsta ocaziune din nou la zelulu natiunalu alu onoratului publicu romanu, cerendu-i spriginirea pentru serbare. De nu suntemu absolutu competinti a o face acést'a facia cu o cauza comuna toturoru Romaniloru, totu-si cutezâmu ca reprezentantii acestei cause. Totu deodata e rogatu onoratulu publicu romanu, carele voiesce sê participe la serbare, a inscintia cu P. T. pe comitetulu centralu pana in 10 augustu (28 julu) a. c. sub adres'a: Pamfilu Danu, juristu Cernauti (Czernowitz) aretandu si numerulu persóneloru, resp. familiei, ca sê se póta comitetulu ingrigi de cele trebuintóse in modu convenitu. Viena, in 16 julu 1871. Pentru comitetu: V. Bumbacu, presied. E. Lutia, secretariu.

⊙ (*Jubilulu parintelui metropolilu Siaguna*) se va serbá dupa urmatoriulu programu: I. Serbarea jubilaria se va tiené in Sibíiu in 21 aug. 2 sept. 1871. II. In ajunulu dílei. 1. Dupa média-di, la 4 óre, se va celebrá vecerni'a cu lithia la biseric'a din cetate. 2. Sér'a la 8 óre, seminariulu archidiecesanu se va ilumi-

ná. 3. Sér'a la 9 óre se va arangia o serenada cu conductu. Conductulu va plecá din resiedinti'a episcopésca vechia, va salutá inaintea resiedintiei metropolitane pe inaltulu Jubilaru prin musica, cantâri corale si cuventâri, si se va terminá in sunetulu muzice si alu cantârilor cu gramadirea faceloru in piati'a casarmei. III. In diu'a de serbare. 1. La 8 óre demaneti'a se incepe la biseric'a din cetate servitiulu divinu corespundietoriu dílei acesteia. La finitulu Liturgiei se va tiené unu cuventu bisericescu si se va cantá imnulu archierescu. 2. De la 11 óre incependu se voru presentá Santiei Sale Pré-veneratului Jubilaru deosebitele corporatiuni. 3. La 2 óre va urmá unu banchetu in onórea Inaltului Jubilaru. 4. Sér'a, la 8 óre, societatea de lectura a eleviloru institutului seminariulu arangieza in sal'a seminariulu o convenire cu productiuni de cantâri si declamatiuni.

× (*Balu romanescu in Temisióra.*) Comitétulu „Alumneului rom. nat.“ s'a oferitu sê arangieze unu balu romanescu in folosulu Alumneului, pe timpulu candu va petrece aici societatea teatrala a dlui Pascali. Comitétulu arangiatoriu s'a alesu. Diu'a balului se va face cunoscuta de odata cu publicarea representatiuniloru teatralu. Dlu directoru teatralu din locu N. Stelzer, a oferitu comitetului in daru salónele de „Redout“ pentru acestu balu filantropicu! Recunoscinti'a publica va urmá la timpulu seu. — Temisióra, 16 julu st. n. Rotariu, notariulu comit. alum.

= (*Grindin'a*) a facutu mari daune pe la Hundenór'a si Boitia.

= (*Oltulu*) a esundatu si a causatu daune cumplite.

= (*Scaldile din Transilvani'a*) in urmarea ploiloru multe nu pré sunt cercetate. La Valcele, Zaizonu si Tusnadu, in septemanile trecute, se aflau pucini óspeti.

= (*La Oravitia,*) in Banatu, ruinandu-se dílele trecute o stanca, a nimicitu vr'o cinci-spre-diece case.

= (*Daunele*) cauzate in septemanile trecute cáiloru ferate din Transilvani'a se urca la jumetate de milionu, acuma inse comunicatiunea e restabilita pe ambele linie.

= (*Comitii supremi pentru orasie*) se voru publicá peste pucinu in fói'a oficiala.

= (*La o scaldá din Ungaria*) aflandu-se pucini óspeti, o fóia umoristica propune arendatoriulu sê invite pe ministrulu de justitia, câ-ci dupa elu de siguru voru merge câte-va mfi de insi, cari vreu sê-lu róge a-i numí presiedinti de tribunale la organizarea nóua.

‡ (*Tinerimea romana studiósá din Segedinu*) — in urm'a apelului facutu de tinerimea romana de la universitatea pestana — in adunarea sa din 4/16 l. c. s'a constituitu si intr'o societate a nume pentru a dá moralmente mana de ajutoriu comiteteloru incredintiate cu realisarea idóloru: „Academia romana de drep-turi“ si „Teatru natiunalu romanu.“

□ (*Georgiu Porfiru,*) renumitulu banditu din Romani'a, fu prinsu in Transilvani'a, si apoi estradatu guvernului romanu.

△ (*Mulocire pentru casatoria.*) O domnisióra din Temisióra, trecuta preste etatea frageda a junetiei, a incredintiatu pe unu aginte, ca sê-i caute unu barbatu. — Agintele fu mai norocosu decâtu domnisióra, câ-ci in timpu scurtu elu a si aflatu pe doritulu barbatu. Cununi'a se si intemplá, si domnisióra (acum dómna) in fericirea ei cea mare nu voiá a scí nimica

despre remuneratiunea promisa agintelui in suma de 300 fl. v. a., ci voiá a-lu indestulí cu 20 fl. v. a. Ur-marea fu, cá agintele a intentatu procesu contra domnisióroi.

* * * (*Nenorocire mare*) s'a intemplat sambeta in 22 iuliu la Aradu. Cunoscút'a saltimbanca Eufrosina Bratz, producéndu-se pe fune, in naltíme de vr'o optu stangeni, a cadiutu, si in scurtu timpu a si moritu. In-spaimantarea publicului fu mare.

× (*Anunciu.*) Cursulu preparandialu de siese septemane pentru tractulu de invetiamentu alu Selagiului se va deschide la 6 augustu a. c. in Zelahu. Invetiatorii participatori voru primí din visteri'a statului câte 50 cr. la dí pe cátu timpu va tiené acelu cursu. Studiele prescise invetiatoriloru romani se voru propune de professori romani in limb'a romana. Zelahu, 16 iuliu 1871. I. Kerekes, insp. scol. Selagiului.

✂ (*Hymen.*) La 16 l. c. s'a serbatu la Ludasiulu ung. in Transilvani'a cununí'a dlui medicu Teodoru Rece cu graciós'a dsióra Ana Grauru, fiic'a dlui pro-topopu de acolo. Martori au fostu dlu dr. Ratiu din Turda cu frumós'a-i soafa. Ceriulu sê binecuvinte jun'a paruchia!

Literatura si arte.

✂ (*Caderea teatrului natiunalu din Craiova.*) Cetimu in „Auror'a Craiovei“ aceste: Teatrulu natiunalu, care a fostu si este o mare scola a regenerárii Romaniei si a consolidárii Romanismului, nu mai existe in Craiova, din caus'a imposibilitáti de a se sustiené, reducandu-se subventiunea, si ne abonandu-se cetatienii inteligenti si avuti. — Marele virtuti militare, marele fapte eroice ale parintiloru nostri, cari pe scen'a teatrului, cauta a animá pe Romani si a nutri foculu celu santu alu Romanismului, sunt reproduse in circuri. Teatrulu natiunalu in Craiova nu mai existe. D. Teodoru Theodorini, celu ce bine merita de la Craioveni pentru fondarea teatrului, este descuragiatu. Craiovenii nu se decidu, nici a sustiené trup'a spre continuare, nici a cumperá binao'a. — Óre dupa tóte miseriele trebuíá sê cadia si teatrulu? Avisu patriotiloru Craioveni cu focu in anim'a loru pentru presentu si vfitoriu; avisu dlui primariu.

× (*Bibliografia.*) Sunt depuse spre vendiare la librariile de la Bucuresci: „Codulu conversatiunii polite“ 2 lei, „Codulu toaletei civile“ 2 lei, „Codulu manierelor elegante“ 2 l. 50 b.

Din strainetate.

* * * (*Trei amici buni.*) Soldatii germani, cari se rentorc din Franci'a, povestescu mai multe anecdote, intre altele si urmatóri'a: Nu departe de Gravelotte se vedea unu mormentu de nou sapatu, pe a carui cruce erá urmatóri'a inscriptiune: „Aice zacu trei amici buni!“ Dupa batali'a cumplita trebuíá a sesapá o grópa mai mare pentru cei cadiuti, si germanii aserá spre acestu scopu a nume loculu in care se aflá noulu mormentu. Saparea se ncepé numai decátu. Dar ce mare fu mirarea germaniloru, candu in locu de trei soldati francesi, gasira in mormentu trei buti de vinu francesu, pe cari proprietariulu loru voi a le scapá prin acestu modu ingeniosu!

* * * (*Filologii si orientalisti*) au voitu sê tiená in anulu acest'a adunare generala la Lipsca, dar se amaná pe anulu vfitoriu.

‡ (*Rochefort*) dupa afirmáre mediciloru din Versali'a, ar fi nebunitu. Dar fostu-a elu si cu minte sanetósa?

* * * (*La Milano*) s'a deschisu unu institutu pentru educatiunea feteloru, in care se propunu si sciintiele esacte. Filosofi'a se propune de catra dn'a Ana Maria Mozzoni.

* * * (*Jules Favre*) se va retrage de la guvernulu, urmatoriulu lui va fi principele Broglie.

* * * (*Principele Napoleonu*) a debarcatu la Havre, inse guvernulu i declará, nu numai eximperatului, dar nici lui nu-i este permisu a petrece pe teritoriulu francesu.

△ (*Arestárele se continua in Paris*) si mai cu séma sunt arestate femeile. De cu séra pana diu'a stradele Parisului sunt strabatute de patrule conduse de câte unu omu d'alu politiei. O mare parte din persónele arestate sunt puse in libertate a dóu'a dí demaneti'a. Multe din familiile ce au avutu persóne impuscate in timpulu lunei lui maiu, recurgu la guvernulu pentru a obtiené ingropatiunea cadavreloru si spre a le depune in morminte particulare.

× (*Monumentulu generaliloru ucisi de comunisti.*) Architectulu orasiulu Paris a presintatu desemnulu monumentulu, votatu de Camera, in memori'a generaliloru Clément, Thomas si Lecompte, impuscati la 18 martiu. Monumentulu va fi fórtu simplu si in marmure albu.

‡ (*O tieranca din Italia*) cu numele Dal-Cin, atrase a supra-si, prin operatiunile sale chirurgice, atentiunea mediciloru, atátu din Itali'a, cátu si din alte tieri. La inceputu ea fusese arestata, ca vrágitória, acum inse e admirata chiar si de medicii cei mai renumiti, cari sunt siliti insii-si a-si inchiná capulu inaintea rezultatelor operatiuniloru ei. Ea curéza cu multa dibacfa si fara cea mai mica dorere sclinture de mani si picidre. Venitulu ce-lu casciga pe fia-care dí se urca la 400—500 fl. v. a. In fine mai avemu de a insemná, cá femei'a acésta nu scie nici a scrie nici a ceti.

△ (*Viéti'a de la Paris.*) Diuariile ni spunu, cá viéti'a, cá miscarea ce se vede asta-di in Paris se póte compará dóra numai cu ceea ce erá Parisulu in timpulu espositiunii universale din 1867. Atelierele abié potu gasi destui lucratori pentru a satisfacé treptatu comandele ce primescu. Comerciulu cu mare anevdintia parvine a respunde la tóte cererile ce primescu. Lumea intréga, intiercata atát'a luni de Parisulu ei, navalesce din tóte partile pentru a gustá, in schimbulu aurului si vietiei sale, luminele, civilizatiunea si bunurile cetáti universale.

□ (*Numele stradeloru din Paris.*) Ómenii de la 4 septemvre, si mai in urma cei de la 18 martiu, au schimbatu intr'unu modu asié de considerabilu numirile stradeloru, in cátu i este cui-va fórtu cu greu d'a se orientá. Amploiatii postei si-perdu mintea si chiar corespondintii se gasescu in confusiune. De asta véra pana acum unoru strade li s'a schimbatu numele de cátu cincí séu siese ori. E o adeverata confusiune. Unu domnu se presentá mai de una-di la unu oficiu postalu pentru a cere o epistola tienuta in pastrare la R... mica sub-perfectura a unuia din departamentele din centru — Adres'a? díse impiegatulu. —

Strad'a Imperiala. — Nu o cunosc, adaugă amploiatul cu disprețiu, dta voiesci pôte sê dici: Strad'a Natiunala.

= (Somnu lungu.) La ocasiunea revistei militare din Versali'a, pasii regulati ai militiei se audiau dandu unu tactu monotonu, de ôre-ce music'a lipsiá cu totulu. Catastrofele ce au datu peste armat'a francésca au despoiat'o cu totulu de capele musicale. Monoton'á pasiloru storni somnu intr'unulu dintre deputatii ce asistau. Unu vecinu lu-desceptá la finea revistei pe candu multímea aclamá armatei. Desceptatulu, nevrendu sê lipsésca de la detorint'a natiunala, strigá si dinsulu din respoteri: „Sê traésca imperatulu!“ — „Ce feliu, — lu-intréba vecinulu — este unu anu de dîle de candu dorini, de nu scii cumca a cadíutu imperatulu?“ Unu risu generalu se latí: nici betranulu Thiers pu se potú retené.

□ (Nu eu, ci nevêsta mea!) Diuariale belgiane publica urmatóri'a întemplare comica, petrecuta cu ocasiunea jubileului papei. Unu liberalu vechiu din unu orasiu micu alu Belgiei, care si-a fostu decoratu cas'a numai contra vointiei sale, si in specie la dorint'a soției sale, lasá a se pune de a supra coperisiului casei, departe de privirea iubitei sale consórté, unu transparentu, cu inscripțiunea originala: „Nu eu am illuminatu, ci nevêsta mea.“ Se întielege, cá acésta gluma nimerita produse illaritate si placere mare in totu orasiulu.

‡ (Valsulu) e esilatu din Paris, déca unde-va bandele incepu a lu cantá, publiculu numai decátu fluera.

‡ (Georges Sand,) renumit'a romantiera, e fórté bolnava.

— ‡ (Garibaldi) lucra necontentu la istori'a expeditiunii din Voges, condusa de dînsulu.

‡ (La Nancy) a arsu museulu letharingianu, care contineea multi tesauri istorici.

‡ (Adalbertu Taussig,) renumitul pianistu, a moritu in septeman'a trecuta la Lipsca in etate de 27 ani.

‡ (Eximperatulu Napolaonu,) va caleterí spre Elveti'a, prin Germani'a de miédia-di.

‡ (Pap'a,) precum scrié „Gazetta di Italia“ e totu bolnavu, si nu se spera, ca dinsulu sê traiesca pana la 23 augustu, candu i s'ar fi implinitu atát'a tîmpu, câtu a guvernatu si San'Petru.

‡ (Gambetta) inca n'a facutu visita lui Thiers, fiindu elu întrebatu de caus'a acesteia, respunse: „Nebunii furiosi (asié l'a numitu Thiers sub decursulu resbelului) nu au datin'a a cercetá pe medici, ci acestia trebue sê mérga la ei!“

Feliurite.

* * * (Borsecu in Transilvani'a.) Ilustratiunea din fruntea numerului presinte infatisiéza un'a dintre cele mai frumóse calde ale romanticei Transilvanie. Borseculu este unu nume pré cunoscutu la Romani, atátu dincóce, câtu si dincolo de Carpati; zace in secuime aprópe de Ditro, in mijloculu onoru positiuni pitoresci. Borsecu e unu satu mitelul, cu edificie mari, o dragasiasa locuintia de oremi tu, unde poti gasi cele mai elegante producte ale modei. Are totu-de-una o multíme de óspeti, cari — in mare parte — concurgu din Romaní'a. Sesonulu dureza in iuliu si augustu, câteodata se estinde si in septemvre. Locuintiele sub du-

rat'a sesonului sunt scumpe. In tóte septeman'a se tiene câte unu balu. Cur'a constá din scaldare si beutur'a apei. Sunt mai multe isvóre; celu mai renumitu e *fantan'a principala*, din care se scóte renumit'a apa acra de Borsecu, care se trasportá apoi de aici in tóta lumea. Intr'unu anu se implu cam la vr'o dóue milióne de sticle cu apa de acést'a, cari represinta vr'o 60,000 fl. v. a. In fine mai amintimu, cá societatea, care acumina tiene in arenda vinderea acestei ape acre, e romana.

* * * (Scald'a de la Ems.) Scaldele europene totu-de-una au jecatu unu rolu importantu in viéti'a ómeniloru bogati. Intr'aceste calde Ems de multu ocupa unu locu principalu, dar de candu diplomatii decidu sórtea tieriloru la calde, Ems deveni si mai renumitu. In anulu acest'a éra-si se intelnira acolo o multíme de domnitori, acolo petrecú nu de multu si tiarulu Rusiei, ér acumina imperatulu Germaniei se afla acolo. Ems zace in cea mai frumósa parte a Germaniei, langa fluviulu Lahn, intr'unu locu fórté romanticu. Se întielege de sine, cá acolo se gasescu tóte ce comoditatea, mod'a si lucsul pretindu. Cele dóue ilustratiuni din interiorulu numerului presinte infatisiéza dóue puncte principale acele acestei calde renumite.

= (Date statistice.) Sum'a poporatiunii Statelor- Unite americane, si crescerea ei resulta din urmatóriele: Uniunea a avutu la anulu 1820, numai 9.638,818 de locuitori; la 1830: 12.866,020 locuitori; la 1840: 17.069,452 locuitori, la 1860: 31.343,321 locuitori, si la anulu 1870: 38.315,633 locuitori. In anulu 1869 a emigratu acolo, dupa datele buroului statisticu din Washington, 385,287 persóne, si la anulu 1870: 355,287 persóne, si la anulu 1870: 354,169, prin urmare cu 31,118 persóne mai pucinu, care lucru este unu resultatulu resbelului ce a avutu locu in Europa. — Imperiulu germanu cu Lorena si Alsatia va avé 9,001 de mile patrate, cu 40.148,209 locuitori, prin urmare e întrecutu numai de Rusia, care are in Europá 100,285 mile patrate si 69.318,500 locuitori. Francia va avé, fara Alsatia in Lorena-germana, numai 9,588 mile patrate cu 36.428,500 de locuitori, asié dara totu-si mai multu de câtu Austria, care are, cu Ungaria, 35.943,529 locuitori, pe unu terenu de 10,780 mile patrate. Marea Britania cu Irlanda, are numai 5,732 mile patrate cu 30.830,210 locuitori, si Italia 5,376 mile patrate cu 26.470,000.

□ (Unu stejaru de 1,300 de ani.) In renumit'a „Dumbrava de Hagenau“, in Alsacia, se afla unulu dintre cei mai betrani arbori din lume. Traditiunea spune, cá inca in secululu alu optule, santulu Arbogastu si-ar fi claditu colib'a séu capel'a sa sub umbr'a acestui stejaru. Silvicultorii constatéza posibilitatea etátii de 1,300 de ani, care se atribue acestui arbore. Stejarulu se afla in loculu celu mai favorabilu, spre a ajunge la o asemenea etate; elu este scutitu de venturi si incungiuratu de ape, ce trecu prin straturi de pamentu grasu. Nu numai trunchiulu acestui stejaru, ci si ramurele principale ale lui sunt gaunóse, dara cu tóte acestea elu inverdiesce si stâ tare si veselu, in totu tienutulu acél'a se privesce ca unu simbolu de taría durabila si statornica.

△ (Unu englesu,) care a amblatu cu aerostatulu, a facutu descoperirea, cá vócea unei femei se pôte audi pana la inaltíme de dóue mile englese, pe candu vócea barbatului nu se mai aude dupa inaltímea de o mila.

Glume si nu pré.

Sarutari ilustrate.

I.

Inceputulu.

Inca una !

Apoi te póta bine!

In dantiu.

Deslegarea problemei de siacu din
nr. 26.

Deslegarea Albului :

Albu.	Negru.
1. F. D4—C3 †	Rg B4—A4
2. Rn D5 C4 †	Rn B7—B4
3. Rn C4 iea B4 †	

- séu :
1. 1.	1.
2. A2 iea B3 †	2. RnB7 iea P.B3 †
3. Rn.D5 iea B3 †	

- séu :
1. 1.	1.
2. C2 iea C.B3	2. Rn.B7 iea B3 †
3. RnD5 iea Rn.B3 †	

Deslegarea Negrului :

Negrulu.	Albulu.
1. D2—D1 † (calu)	1. Rg.B2—B1
2. C.B3—D2 †	2. Rg.B1—C1
3. C F4—E2 †	

Suplementu „Cavalerii
Noptii“, tomulu IV, col'a XVI.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'i'a Pesciloru, Nr. 9.